

31 MEI 2015 – HEILIGE DRIE-EENHEID

EERSTE LEZING

DEUTERONOMIUM 4, 32-34.39-40

Mozes sprak tot het volk en zei: „Ga de oude tijden maar na die u zijn voorafgegaan vanaf de dag dat God mensen op de aarde schiep. Kijk maar van het ene uiteinde van de hemel tot aan het andere: is er ooit zoiets groots gebeurd of is er ooit iets dergelijks gehoord? Heeft een volk ooit een god uit het vuur horen spreken zoals gij, en daarbij het leven behouden? Of heeft ooit een god gepoogd uit een ander volk u te komen uitkiezen door beproevingen, door tekenen en wonderen, door oorlogen, met sterke hand en opgestoken arm, door grote, schrikwekkende daden, zoals de Heer uw God die voor uw ogen in Egypte heeft verricht?”

„Erken dan heden en prent het in uw hart: de Heer is God in de hemel boven en op de aarde beneden; er is geen ander. Onderhoud zijn voorschriften en geboden die ik u heden geef. Dan zult gij met uw kinderen gelukkig zijn en lang leven op de grond die de Heer uw God u voor altijd schenkt.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 8, 14-17

Broeders en zusters,

Allen die zich laten leiden door de Geest van God, zijn kinderen van God. De geest die gij ontvangen hebt, is er niet een van slaafsheid die u opnieuw vrees zou aanjagen. Gij hebt de geest van het kindschap ontvangen die ons doet uitroepen: „Abba, Vader!” De Geest zelf bevestigt het getuigenis van onze geest, dat wij kinderen zijn van God. Maar als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen, en wel erfgenamen van God, tezamen met Christus, daar wij delen in zijn lijden om ook te delen in zijn verheerlijking.

EVANGELIE

MATTEUS 28, 16-20

De elf leerlingen begaven zich naar Galilea, naar de berg die Jezus hun aangewezen had. Toen zij Hem zagen, wierpen ze zich in aanbidding neer; sommigen echter twijfelden.

Jezus trad nader en sprak tot hen: „Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest, en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Drie op een rij

Maandagochtend. Een voorbijgaande babbel met een onthaalmedewerkster van het Dioceaan Centrum. Zoals dat gaat, over alles en nog wat. Het *nog wat* ging ook over het geloof. „Hoe dat moet met de volgende generatie weet ik toch niet”, zucht Gusta. „Je ziet ze nooit in de kerk. Na ons houdt het gewoon op.” De kroniek van een aangekondigde dood: zonder kerkse mensen zal er geen christendom meer zijn. De week moet nog beginnen. Wat met de paaskracht van de voorbije zondag? En dan een lichtpunt in het gesprek. Het kleinzootje vraagt al eens iets over Jezus. Oma weet daar toch alles van? Of die Jezus nu echt een baard heeft – dat soort vragen die een kind kunnen bezighouden. Op een keer ging het ook over de ‘Drievuldigheid’, wat is dat eigenlijk voor iets? Ditmaal wist oma het niet. Net dan kwam er aan het schuifraam van het onthaal een geleerde man langs, iemand van het bisdom. Die zou haar vast kunnen helpen. Tja, ook hij vond niet direct woorden om aan een kind uit te leggen hoe dat nu precies zat met die drie-ene God.

Ik vraag me wel eens af of we niet beter af zouden zijn om juist die theologische kronkels uit onze boeken te schrappen die voor kinderen onverstaaanbaar zijn. In het niet-Bijbelse (apocriefe) evangelie van Tomas zegt Jezus dat „een mens die oud van dagen is geworden niet mag aarzelen een jongetje van zeven dagen uit te vragen over de plaats waar het leven is” (logion 4, vertaling Pieter Oussoren en Renate Dekker). De omgekeerde weg dus: „als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan” (Matteüs 18, 3). We komen al een heel eind verder als we in die geestesgesteldheid luisteren naar wat de Schriften te vertellen hebben op dit feest van de Drie-eenheid.

EVANGELIE • Het Elftal is terug in Galilea, de thuisbasis waar alles begonnen is. Daar riep Jezus hen tot apostel en zond Hij hen uit naar de verloren schapen van het huis van Israël. Ze hebben zich verzameld op een berg. Jezus duikt op. De leerlingen reageren verscheiden op het zien van Jezus: in aanbidding en twijfel. Zijn verschijning heft hun onzekerheid niet op. Dwars door hun geloof en twijfel spreekt Hij hen toe. Jezus is niet meer dezelfde. De verrijzenis heeft Hem in een ‘verheven’ toestand gebracht. Nu de dood geen vat meer op Hem heeft, is Hij aan God gelijk geworden. Daarom kan Jezus tegen de leerlingen zeggen dat Hem alle macht gegeven is in de hemel en op aarde. Een onbegrensde volmacht die van God komt. Vader en Zoon zitten op dezelfde lijn, één in wezen en verbonden door dezelfde Geest. Driedigheid is troef.

De lijn zet zich ook door in de leerlingen. In dezelfde Geest worden zij erop uit gezonden „alle volkeren” tot leerling te maken. Hun zending is nu een wereldwijde missie. De nieuwe leerlingen dienen gedoopt te worden. Daardoor treedt de dopeling in relatie met de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Dit op-één-lijn-komen is een leerproces. Alles wat Jezus de elf leerlingen opgedragen heeft, moet ook de nieuwe leerlingen aangeleerd worden. Geen makkelijke klus waar het Elftal voor staat. Zullen ze daar ooit in slagen? Gelukkig zegt Jezus hen zijn altijddurende steun toe. Alle dagen mogen ze op Hem rekenen.

Het klinkt *allesomvattend*: „alle macht, alle volkeren, alles wat ik bevolen heb, alle dagen.” De heerschappij van de verrezene Christus is wereldwijd in tijd en ruimte. Het kruis is er het teken van: „in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.”

LEZINGEN • Voor Mozes is het duidelijk. Er is geen andere God dan die Ene die zijn volk van Egypte heeft verlost. Niemand anders dan Hij is God, van boven tot beneden. Ga het maar na in de geschiedenis. Mozes weet waarom hij dit zo stellig zegt. Hij staat samen met dat volk in het aanschijn van het beloofde land. Als ze dat land nu maar niet nog een keer verspelen. Wat ze moeten doen, is die Ene God in hun hart prenten en zich houden aan zijn voorschriften en geboden.

Paulus brengt de Romeinen de geest in herinnering die ze ontvangen hebben. Het maakt hen tot kinderen van die Ene God. Het Onze Vader is geschied. De kinderen delen in de erfenis, samen met Christus. Opgelet, waarschuwt Paulus. Er zijn niet alleen lusten, maar ook lasten. Naast de verheerlijking wordt verwacht dat ze mee het kruis dragen. Niet gedwongen, zoals Simon van Cyrene, niet als kruisvaarders, maar vanuit de geest van het kindschap.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be